

NÚRIA

Verge de la vall de Núria
voldada de soledats...

Això era abans. Era quan a Núria el turista, l'excursionista ardit hi arribava en una cavalcadura pacífica i acompanyada per senderons que vorejaven espèdats, al fons dels quals el geni del vertigen cridava els viants. L'emoió del camí revestia aquells paratges d'un major prestigi. I si hom tenia el talent poètic de Maragall, podia escriure uns goigs com els de Maragall a la Verge solitària, a la Verge de les neus i dels pastors. Avui, però, les coses han canviat. Avui la imatge no és voltada de soledats, sinó d'estuejants. Avui arribem a l'enfilada vall comodament repapats en un tren de muntanya bonic i lluent com una joguina. La poesia del paisatge sens dubte és la mateixa. Però l'emoió del perill ja no posa com abans en tensió l'esperit del viatger. Per això els poetes ja no s'hi senten tan inspirats. El misteri de la solitud ha estat violat i només algun ritmador vulgare fa versos a la Verge de la vall. Avui la vall de Núria, amb els seus estuejants, els centenars de turistes diaris que hi arriben, les seves instal·lacions elèctriques, ha passat al domini de la crònica periodística, del reportatge informatiu.

Fins avui Núria ha estat la poesia i la llegenda. Demà no sabem què serà. Els mitjans de transport pisen Núria avui a quatre hores de Barcelona. La Verge bruna que es veia en aquella vall ha fet certament molts miracles. Convinc, si voleu, que és una de les verges més miraculoses del Pireneu i això és afirmar molt. Però, si els nostres morts ressuscitessin, cap miracle de la Verge no els semblaria tan gran com el d'aquest prodigi acostumat a Barcelona. Després d'aquest prodigi, no crec que hi hagi al món cap capital com Barcelona que pugui disposar d'una estació d'alçada tan a prop.

Això assegura a Núria un esdevinidor brillant en la nostra vida col·lectiva. Esdevindrà un dels nostres centres més importants per practicar els esports de neu? Un dels principals llocs d'estiu? Un sanatori important? Probablement totes tres coses. Núria esdevindrà un dels grans punts regeneradors de tots els treballadors de Catalunya i, sobretot, d'aquells que ens ofrem en les estretors d'un gran urbs. És ben probable que la vall arribi a travessar el mateix Ebre.

Però, a trigarem molt a presenciar aquesta gran transformació de la vall catalana? Avui, certament, ja hi ha un hotel important. Algunes tendes d'excursions. Però això és ben poca cosa encara. Hom vol conservar el conjunt de les instal·lacions de la vall, un aspecte trist i conventual. Hom no vol que les rilles profanes trenquin el misticisme del lloc. Hom vol que per damunt de tot, conservi el ress de les velles prebendes dels pastors. Té, així, per a l'estuejant, un aspecte una mica semblant al de Montserrat, on les iniciatives narturales no hi han pogut ésser mai desenrotllades, on les diversions profanes no hi han pogut entrar mai. Resulta, com Montserrat, per a molts, una mica trist i ensoport. Per això, a desgrat d'ésser llocs que per les seves condicions i pel seu paisatge poden posar-se al costat dels grans centres de turisme més freqüentats avui, el turista i sobretot el turista de diuèntant del país com de fora hi passa de llarg i va a deixar els diners a un altre lloc.

Imaginem què seria Montserrat amb la seva decoració wagneriana i el seu aspecte legendarí que traspuja per tot arreu, en un país no tan lligat per la influència eclesiàstica i on en canvi la propaganda turística estigués ben endevada. Montserrat no és certament un dels paisatges més bells de Catalunya; però és dels més espectaculars.

lars del món, i, això convenientment explotat, cara al turisme, dona molt. Però les mans eclesiàstiques que governen la muntanya catalana volen per damunt de tot que no perdi el seu aspecte místic. Núria, com Montserrat, està també a mans eclesiàstiques, cosa que no deixa de fer témer una mica per les possibilitats del seu esdevinidor.

Sens dubte els abats de Montserrat i el Mitrat d'Urgell o Bisbe de Núria, com val fer-se anomenar d'ençà que aquesta vall cobra importància, tenen poderosos motius per considerar propietat de les comunitats religioses o de la mitra aquests indrets. D'aquests motius és possible, simplement, que sigui la tradició de considerar-los com a sagrats, com a destinats a l'oració. Però si aquesta suprimia dona gaires drets, caldria convenir que tots els llocs més saludables i bells de Catalunya pertanyen a l'Església. En tot, la secular pietat catalana hi ha bastit una ermita.

Potser també podran acreditar algun dret secular. Potser resultarà que són terrenys cedits per algun compte. Però avui que les nacions han deixat d'ésser patrimoni particular d'un rei, és natural que acabem amb els seus eclesiàstics, els quals sovint no tenen més raó d'ésser que el patrimoni reial.

Cal convertir aquests llocs en residència o deixar-los reduïda a mínim. hi la entremetidora intrusió eclesiàstica o deixar-los reduïda al mínim. No arribarem pas a demanar que sigui tancada l'església de Núria. Bé, està que hom segeixi tributant culte a la curiosa efígie bizantina que no s'ha suprimit la meravellosa oïlla i la no menys meravellosa campana de virtuts fecundants i guaridores. Aquests testimoniatges de com l'Església ha enmarcat i empara les supersticions més primàries poden ésser encara una bona atracció per als turistes i per als curiosos. A tenir, doncs, cura d'aquestes supervivències pintoresques, com a Montserrat a organitzar alguna bella Salve cantada per l'escolania: fora legítim que resti reduït, en llocs així, el paper dels bisbes i abats.

DOMENECH GUANSE.

Pro família Sancho

	Pessetes
Suma anterior . . .	1.794'50
Recaptat pel setmanari "Vida Tortosina", de Tortosa	46'—
Suma que segueix . .	1.840'50

Pro leprosos

	Pessetes
Suma anterior . . .	372'55
Dependents de la casa fill de Miquel Mateu. Secció ferros	25'—
X. V.	7'—
Suma que segueix . .	404'55

Majestic Hotel

RESTAURANT
Coberts a preu fix i a la carta
Orquestra - Salons especials
Bodes, banquets i festes
Coberts des de 20 ptes.
tot comprès
Els esports catalans es venen a LA TEXTIL CATALANA

CASAS

FOTOGRAF
TREBALLS PER A AMATEURS
Zurbarán, 3

Le seria a Vd. agradable poder comprar un purgant de aceite de Ricino, al este tu vas a el gusto de un buen jarabe de avaraja?
Pues este es el aceite de Ricino GOLOSO que envasado en un lindo vasito de cristal se vende en todas las farmacias.

Nosaltres diem...

Encara els tramvies

En aquestes mateixes planes, i en diverses ocasions, hem fet notar la necessitat cada dia creixent d'establir la direcció única en el servei de tramvies.

En temps de la monarquia, era absolutament impossible obligar la poderosa Companyia a acatar les ordres de les autoritats populars. Ara els temps han canviat. El nostre Municipi té suficients mitjans legals per fer prevaler la seva voluntat, que és la de tots els ciutadans. Del contrari, els perjudicis que ocasiona als barcelonins aquest incompliment de les ordenances urbanes poden ésser dolorosos. Fa una setmana precisament, la imprevisió i la "gana" de la Companyia de tramvies ocasionava dues víctimes: el públic, fortament indignat, bolcava un cotxe, produint avaluats que podien haver degenerat en successos lamentables. Sortosament l'enèrgica intervenció d'un regidor evità que els fets esdevinguessin greus.

Es hora, doncs, que l'Ajuntament de Barcelona intervingui en aquest assumpte, impedit que la Companyia de tramvies actuï al marge de la llei com ho ha vingut fent fins ara.

Desitjosos de fer conèixer als nostres lectors quins pensaments té el regidor Sr. Vachier, cap de Circulació, referent a la direcció única en els tramvies, l'hem visitat i ens ha dit que tan prompte hagués resol l'espinosa qüestió dels taxis se sotmetria amistosament al nostre interrogatori.

ABADOS CARONA VENGARA 1

Metropolità Hotel

NOVA DIRECCió
Totes les nits grans concerts per la famosa Orquestra BALART
Servei de Gelats - Cafè i Restaurant
Lloc i temperatura, el millor

FARMACIA CATALA

CORTS, 615 - TELEF. 12674
Bombones amb dolços per a bodes i bateigs.
Presentació exquisida

GENERES DE PUNT

D. H.

50 - SALMERON - 50

Casa fundada l'any 1886

OTASIO

Descompte del 10 % - 20 % - 30 %
40 % en les restes d'existències dels articles
le bany, i grans rebaixes en tots els articles
de temporada: Sueters, Brusons, Vestits, etc.

Aproveiteu aquesta oportunitat
única a Barcelona

Ahir a la nit

Reunió de parlamentaris d'Esquerra Republicana de Catalunya al Palau de la Generalitat

Ahir, a dos quarts d'onze del vespre, se celebrà al saló de sessions del Palau de la Generalitat l'anunciada reunió dels diputats catalans de les Esquerreres Republicanes de Catalunya.

Ocupà la presidència el senyor Macià, el qual tenia a la seva dreta el cap de minoria senyor Companys i a l'esquerra el diputat senyor Sbert.

Hi assistiren els diputats senyors Carner, Hurlado, Companys, Franco, Lluhi, Sbert, Grau, Sunyol i Garriga, Puig i Ferrer, Palet i Barba, Antoni Xirau, Campalans, Gassol, Samblancat, Donés, Quintana, Ventosa i Roig, Palacin, Riera i Puntí, Aiguader, Terradellas, Santaló, Pi i Sunyer, Bordes de la Cuesta, Loperena, Doctor Dolcet, Bellí i els consellers senyors Casanoves, Carrasco i Formiguera i Pere Comes.

Durà la reunió fins a un quart de quatre de la matinada i tots els assistents guardaren una perfecta reserva sobre els acords presos. Unicament el President del Govern de la Generalitat de Catalunya, senyor Macià, tingué un moment de conversa amb els periodistes, i a preguntes d'aquests, els notificà que la reunió havia tingut per objecte posar-se d'acord sobre l'actuació a seguir en el Parlament per la minoria catalana.

S'han examinat — digué — les diverses probabilitats i tot-hom ha donat la seva opinió per tal que el cap de minoria senyor Companys sabés les diverses impressions de tots els nostres diputats.

Es parlà molt i finalment es prengueren diversos acords per unanimitat, acords que, naturalment, seran estrictament respectats per tots.

Un periodista li preguntà si s'havia parlat de qüestions socials, a la qual pregunta respongué el senyor Macià que se n'havia tractat, però vagament.

—Tots els parlamentaris catalans — digué — som enemics de tota violència, vingui d'on vingui, i estem disposats a què el nostre Estatut sigui aprovat; aleshores — afegí — serà quan tots els problemes socials seran

2 D'AGOST
El que hi haurà a les urnes catalanes el pròxim diumenge
(Gaston Ry)

solucionats equitativament, procurant sempre atorgar als obrers totes les millors de què són mereixedors en justícia.

LA RAMBLA

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

Trimestre 2'50 ptes.
Semestre 4'50 "
Any 9'— "

HARMONICS JAZZ. Orquestra selecta R. J. Montané :: Hospital 105, tercer, primera. - Barcelona

Gillette

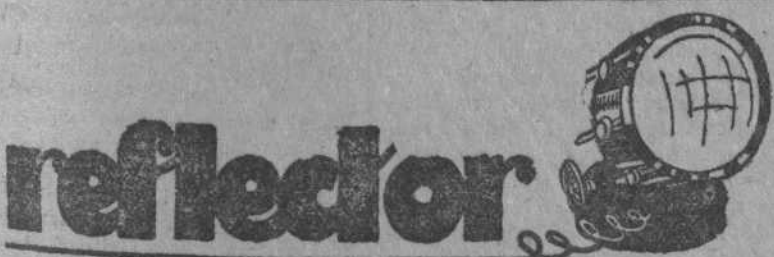

Conservareu el cutis suau durant el dia si us afaitau amb fulles Gillette. Compreu-ne avui un paquet. Ptes. 5'75

S. A. GILLETTE
Aparat, 632, Borna.

Només l'Estatut pot garantir a la intel·ligència el seu accés a l'ensenyament superior

L'escena al "hall" del Palace, de Madrid.
Eugenio Xammar troba a Milla-Raurell: li fa unes grans alegries.

—Carai, Milla, vos per aquí? Què hi feu a Madrid?
—Ja fa dies que hi sóc — respon l'altellat —. Estic al davant de l'oficina de la Generalitat.
—Al davant? — Ja En Xammar —. I doncs, per què no entreu?

Dona catalana!

Si vols que els teus fills vagin a l'escola catalana, vota l'Estatut de Catalunya!

Les dones catalanes també podran votar l'Estatut de Catalunya. Caldria que no s'oblidin de votar-lo. No hi hauria cap motiu prou poderós per justificar-ho.

l'alcalde de Güelcho (Bilbao) publicà recentment un ban que ha estat molt comentat. A les dones els prohibia: anar escotades, anar sense mànec i portar la faldilla curta. Quant als homes, no podien portar el coll de la camisa descordat ni tan sols anar sense americana.

Nosaltres preguntem: aquesta ciutadania no serà pas parent o germà d'aquell absurd Milla de Priego que volia separar en els cinemes homes i dones?

Dona catalana!

No t'oblidis d'anar a votar l'Estatut de Catalunya! Pots fer-ho anant a signar a la Tinència d'Alcaldia del teu districte, diumenge vinent, dia 2 d'agost.

Un amic ens deia, amb una mica de raó potser: —Tinc un germà que viu a Perpinyà; cada lletra que li adreça com em costa quaranta cèntims; de Barcelona a la capital del Rosselló hi ha una jornada escassa de tren i unes dues hores en avió. Bé, en canvi el franqueig d'una lletra per als Estats Units costa solament vint-i-cinc cèntims. La distància és enorme. No trobeu que seria més natural que la correspondència per a França fos més barata que per a la gran República americana?

Misteris de la Unió Postal Internacional.

Dona catalana!

Si vols parlar lliurement en català i vols que els teus fills hi puguin parlar: vota l'Estatut de Catalunya!

A propòsit de canvis de nom i d'ensenyament. El senyor Manuel Ribet, el nostre magnífic cap de la no menys nostra guardia urbana, potser encara no s'ha fixat en què, arran de la proclamació de la República, hi va haver algú que es va dedicar a serrar les cornes comtals dels escuts que porten els seus súbdits en el casc. I, de passada, també es podria fixar que l'esmentada corona comtal (i cal recordar que de Barcelona en diuen ciutat comtal) ha desaparegut d'una infinitat d'escuts existents en edificis i oficines que depenen del Municipi.

Com tothom sap, el carrer Montcada havia estat habitat segles enrera per l'aristocràcia medieval catalana. En els seus cases d'aquest carrer encara es conserven els escuts de llurs primitius propietaris amb les respectives cornes ducals, comtals, etc.

L'altre dia passaven dos ciutadans. De sobte s'aturen i l'un d'ells, fixant-se en un dels escuts esmentats, diu al seu company, tot despitat: —Té, portem tres mesos de República, hi ha hagut vagues, s'han cremat convents i encara queden cornes pel carrer!... Quines autoritats!...

Els comentaris a càrrec dels amables lectors.

Dona catalana!

Pensa que votant l'Estatut de Catalunya votes les llibertats d'un poble: del teu.

El Govern no pot posar els Sindicats fora de la Llei.

Però cal que els Sindicats visquin dintre de la Llei.

Potser fóra hora ja de cridar l'atenció de tots aquests senyors que, deixant-se portar d'un "trop de zèle", no pas de la monarquia, massa explicable, en els primers dies de la República, varen canviar una pila de noms i feren desaparèixer una colla de símbols que no tenien res a veure amb el règim borbònic enderrocat.

Per exemple, aquell hotel barceloní que ha substituït l'antic títol de "Hotel Reina Elisenda" del seu establiment, pel més simple de "Hotel Elisenda", ja sap qui era aquella senyora?

I els companys que redacten un setmanari que surt a Molins de Rei i el daten a Molins de Llobregat, ¿no és cert que tanmateix en fan un gra massa?

setmana passada varem tenir un cas de la Rambla: un governador civil dels temps de la monarquia, duia lletres verdoses, no sabem si per fer-se la il·lusió que la palla és alfals o per allò que se'n diu despistar.

L'home va aturar-se davant d'un quiosc de diaris a contemplar una auca de grans dimensions que a la seva manera fa l'elogi del President Macià.

Com en totes les aques d'aquest caràcter popular i d'actualitat política, els elements de la passada monarquia queden molt mal parats.

En Despujol va girar la cara amb un cert gest de desplaença. És clar: en temps de la monarquia no l'agurien tolerar una cosa així!

Ara, que nosaltres li diríem que en temps de la monarquia passaren coses pitjors: el "buló" d'En Macià, per exemple.

Esportiu:

Abans que res, ets ciutadà. El dia 2 d'agost vota l'Estatut.

Només l'Estatut pot trobar solució a les urgents exigències de l'obrisme català

